

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels, **f 1.00.**
elken regel meer, **f 0.15.**
elke de 35 cts. zegelgeld.
Bijdragen van geboorte, huwelijken en overlijden,
en geplaatst tegen betaling van **f 1**, het zegel-
geld daaronder begrepen.

ZONDAG 27, MAANDAG 28 AUGUSTUS.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden **f 2.50.**
Voor de overige steden des Rijks **f 3.50.**

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen
per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
abonnement **f 40**, Ned. Cour.

De Maatschappij van Wel-
dadigheid.

II.

De buitengewone ondersteuning van 's Rijks schat-
kist was, ook ten gevolge van andere oorzaken dan
misgewas, onvermijdelijk, omdat de Regering zich het
lot der Maatschappij moet aantrekken; maar daarom
werd een opzettelijk onderzoek naar den geheelen toe-
stand der Maatschappij ook niet uitgesloten, maar wel
vereischt. De heer MACKAIJ erkende: „Wanneer een
lichaam subsidie vraagt, ben ik van meening, dat
het van de behoefte aan dat subsidie moet doen blij-
ven. Wordt dus dezerzijds subsidie verleend, dan
moeten dezerzijds ook alle inlichtingen verkregen wor-
den, die vereischt worden, om over de behoefte aan
dat subsidie te kunnen oordeelen.” Kleingeestig mag
wel de aanmerking van den heer VAN GOLTSTEIN ge-
noemd worden, die „het bezwaar, tegen den finantiëlen
toestand der Maatschappij gerozen, buiten deze wet
gelegen” achtte. Maar met juistheid werd daarop door
den heer TER BRUGGHEN HUGENHOLTZ aangevoerd:
„Het is waar, de Maatschappij is een geheel zelfstan-
dig lichaam, dat met den Staat eene overeenkomst
heeft gesloten, en nu zegt de geachte spreker uit
Utrecht (de heer VAN GOLTSTEIN), indien beide par-
tijen hunne verplichtingen voldoen, wat hebt gij dan
aan het inwendige van de Maatschappij noodig; al de
beschouwingen over de Maatschappij liggen geheel
buiten de wet; dat wetsontwerp geldt niets dan een
suppletie van eenig geld, ten gevolge van een mis-
lukten oogst en meerdere behoefte aan voeding voor
de bedelaars en arme kinderen. Indien dat zoo is,
dan moet ik erkennen, dat men dezerzijds geen regt
had, om hetzij nu, hetzij bij andere gelegenheden
met zoo veel nadruk op den toestand van de Maat-
schappij te wijzen. Maar is dit zoo, wordt wederzijds
aan de opgelegde verplichting voldaan? Wat is bij dat
contract met de Maatschappij bepaald? Dat contract
geeft aan de eene zijde aan de Maatschappij, volgens
art. 18, de zekerheid van eene jaarlijksche ontvangst
van **f 322,000** voor vestiging: eene vergoeding voor
de gewone kolonisten. Verder is bij de wet toegekend
voor tot dien arbeid ongeschikten eene som van
f 146,000; kosten van kleeding **f 69,000**; in het kort,
de overeenkomst bepaalt eene jaarlijksche uitkeering
van **f 546,000**, ten behoeve van de Maatschappij.
Bij datzelfde contract nu heeft de Maatschappij erkend
ruim **f 3,500,000** schuldig te zijn aan den Staat. Men
heeft in der tijd bij de bepaling van die schuld de
pen door wat cijfers gehaald, maar de kapitale
schuld met wederzijdsche goedkeuring gesteld op
f 3,500,000, daarvoor werden nagenoeg alle onroer-
ende en roerende goederen van de Maatschappij ver-
bonden, want een en ander schier door den Staat in
vruchtgebruik werd gegeven. Voorts werden bij dat
contract bepalingen gemaakt voor het geval, dat de
Maatschappij zich niet alleen uit haren verachterden
toestand zou opheffen, maar ook met der tijd winsten
aan afwerpen; deze zouden strekken tot aflossing der
aangegane schuld, en bij eene oppervlakkige inzage
van het contract, mogt men dit ook verwachten; van
waar dat dan ook bij art. 35 uitdrukkelijk werd be-
paald, dat jaarlijks eene balans zal worden opgemaakt,
en einde den finantiëlen toestand te leeren kennen,
en bij art. 37 werd bepaald, dat, ingeval van eene
overwinst, jaarlijks een gedeelte van de schuld zal
worden afbetaald; de wijze waarop zou door den Staat
worden geregeld. Tevens werd vastgesteld, dat als de
Maatschappij niet meer in hare behoeften kon voor-
zien, de Staat dan het beheer kon overnemen. Uit
deze bepalingen van het contract blijkt, dunkt
men, duidelijk en klaar, dat de inwendige en finan-
ciële toestand en het geheele beheer van de Maat-
schappij, van het grootste belang is voor den Staat, en
dat het in de vraag: of er oordeelen zullen worden
aanvaard, dan wel of er eene hoogst aanzienlijke bij-

„drage 's jaars door den Staat zal moeten worden
gegeven? Men heeft dit meermalen en ook nu weder
vontend, maar nu met het handvol, dat er met het
contract in de hand, voor ons alle regt bestaat om
den geheelen toestand te onderzoeken en in de geheele
huishouding te treden.”

Van dat standpunt wenschen wij ook op het aange-
nomen wetsontwerp een blik te slaan en daartoe eerst
de buitengewone ondersteuning en dan den toestand der
Maatschappij tot de voorwerpen onzer opzettelijke be-
schouwing te maken.

Misgewas is de hoofdoorzaak der buitengewone on-
dersteuning. De heer MACKAIJ noemt het: „eene buit-
engewone tegemoetkoming in een buitengewonen nood.”
En in bijzonderheden tredende, wordt gezegd: „het plus
der uitgaven van het dure jaar boven het gewone jaar wordt
vergoed, niets meer, en daarbij wordt zelfs het bedrag
van een gewoon misgewas afgetrokken; alleen het
buitengewoon misgewas komt in aanmerking.” Wij laten
buiten onze beoordeeling, of de oogst van 1853 in de
provincie Drenthe een gewoon of een buitengewoon
misgewas geleden heeft, maar wij hechten aan eene
andere bijzonderheid. De heer MACKAIJ zegt: „Zoodra
de Regering bij magte is, om deze **f 70,000** uit te
betalen, moet de Maatschappij bewijzen, dat zij tot
het koopen van rogge, aardappelen, winkelwaren enz.
zoo veel meer noodig heeft dan in gewone jaren. Voor
dat alles wordt de geheele bevolking der koloniën
geteld, namelijk voor zoo veel de kolonisten betreft, die
voor rekening van het Rijk verpleegd worden. Al wat
de Maatschappij op die wijze ontvangt, wordt man
voor man berekend en moet man voor man verant-
woord worden. Er zijn berekeningen van dien aard
voorhanden, waarin het tot op een en meer honderdste
cent berekend is.” De heer TER BRUGGHEN HUGEN-
HOLTZ had nu juist aangemerkt: „Wanneer ik het
verslag inzie, waaronder ook de handtekening van
den geachten afgevaardigde uit Utrecht staat, dan
vind ik in de Maatschappij een personeel aanwezig
van 10465 personen, en ik kan slechts het cijfer van
5600 personen krijgen, die van staatswege moeten
worden verzorgd;” waarop de heer MACKAIJ antwoordde:
„er zijn ook nog militaire huisgezinnen, aan welke ook
de kost wordt gegeven.”

Stellen wij nu het cijfer op 6000 personen, dan
komen de kosten van verpleging, voeding, kleeding
enz. over **f 564,000**, die de Staat bijdraagt, neder op
ruim **f 90** per hoofd, die door de buitengewone on-
dersteuning nog met p. m. **f 11** zal worden verhoogd.
Wij laten de vergelijking van dat cijfer met de kosten
van onderhoud in onze plaatselijke wees- en oude lieden-
huizen aan anderen over; maar wij vragen, of die
toestand naar zulke uitkomsten in het belang
van den Staat mag worden bestendigd, nu bij de
nieuwe wet op het armbestuur de gelegenheid is open-
gelaten, om veroordeelde bedelaars in plaatselijke werk-
huizen op te nemen?

Het hoofdwapen, waarvan het April-Ministerie der
tegenovergestelde rigting zich bediende, om het Mi-
nisterie THORBECKE bij de Nederlandsche Natie in
verdenking te brengen, bestond daarin, dat men het
beschuldigde, den Koning niet in eere te hebben
gehouden. In het ministerieel programma van 26 April
las men daaromtrent het volgende:

Evenzoo zijn wij van oordeel, dat de bepaling van art. 54
der Grondwet: de uitvoerende magt berust bij den Koning, voor
de raadslieden der Kroon geene doode letter moet zijn; maar
dat zij bij eene Natie, wier leus van vereeniging is Vaderland
en Koning, den Koning in eere moeten houden; zoodat aan
hem alleen de eer der regering en aan de ministers de wettelijke
en wettelijke verantwoordelijkheid daarvan zal verblijven.

Het eerste gevolg dezer beschuldiging was, dat men
allerlei maatregelen nam, om de Koning in eere te hebben
dat de Koning niet in eere was gehouden. Wij hebben

ze naar verdiensten getuchtigd, de lasteraars tot zwijgen
gedoemd en te vergeefs tot het leveren van eenig bewijs
opgeroepen.

Het tweede gevolg was eene zonderlinge leer der
ministeriële verantwoordelijkheid. Volgens het Ministerie
THORBECKE waren Koning en Regering één: de Koning
was het Hoofd; de Ministers waren de leden der Re-
gering. — Volgens het Ministerie DONKER-VAN-HALL
evenwel zijn de Ministers slechts commiesen des Konings:
„De Koning besluit en de Ministers voegen hunne hand-
teekeningen daarnevens, om zich verantwoordelijk te
stellen.” (1)

Volgens het Ministerie THORBECKE was het inconsti-
tutioneel, den persoon des Konings steeds in de Kamer
op den voorgrond te stellen, waar het ministeriële
handelingen geldt, of handelingen, voor welke de
Ministers verantwoordelijk waren. Volgens het Ministerie
DONKER-VAN-HALL moest het woord Regering steeds
uit de discussie verdwijnen, daar waar van den Koning
gesproken behoort te worden.” (2)

Laat ons thans zien, hoe het Ministerie DONKER-
VAN-HALL den Koning meer in eere houdt dan het
Ministerie THORBECKE, daar waar het inderdaad den
Koning geldt.

Op den 9den Aug. jl. wordt art. 1 van het wetsont-
werp betrekkelijk de Haarlemmermeer verworpen. De
Minister van Binnenlandsche Zaken staat op en zegt:
„Mijnheer de Voorzitter! na afloop van deze stemming
neemt DE REGERING dit wetsontwerp terug.” (3)

Wie zond het wetsontwerp bij de Tweede Kamer in?
De Koning.

Wie kon het terugnemen? Alléén de Koning.

De Koning is ook niet, volgens het tegenwoordige
Ministerie, één met de Regering. De Regering zijn de
Ministers, die slechts hunne handteekeningen voegen
nevens de besluiten des Konings. Zoo dus ooit uit de
discussie verdwijnen moest het woord Regering, daar
waar van den Koning gesproken behoort te worden,
het is gewis bij de intrekking van een wetsontwerp,
dat door den Koning aan de Staten-Generaal wordt aan-
geboden.

Is het dus „den Koning in eere houden”, wanneer
een Minister, zonder uit naam des Konings te spreken,
een door den Koning ingediend ontwerp intrekt?

Vergelijkt hiermede, hoe bijv. de heer VAN BOSSE de
intrekking van de rentewet aankondigde: „Deze stem-
ming levert het bewijs op, dat deze wet, zoo als zij
aan de Kamer is voorgelegd, haren bijval niet zal
verwerven. Ik ben voor dat geval door den KONING
GEMAGTIGD het wetsontwerp terug te nemen, gelijk ik
de eer heb thans te doen” (4). Een dag later werd
nog een ander wetsontwerp, bij missive „namens den
Koning” ingetrokken (5).

Wie heeft nu het „houdt den Koning in eere” in
toepassing gebracht?

Het Ministerie DONKER-VAN-HALL, dat met groote
woorden de Natie zand in de oogen wierp en eene
eerlijke Regering verdacht maakte, of het Ministerie
THORBECKE, dat, zonder ophef, zijn constitutionnelen
pligt getrouw, steeds den Koning gaf wat den Koning
toekwam?

- (1) De heer Donker Curtius, bijbl. 1853, Zitting v. 24 Nov.
- (2) De heer van Hall, bijbl. 1853, bl. 87.
- (3) De heer van Reenen, bijbl. 1853—54, bl. 1463.
- (4) De heer van Bosse, bijbl. 1851—52, bl. 1463.
- (5) Bijbl. 1851—52, bl. 907.

De door ons hoog gewaardeerde dichter, Mr. Is.
DA COSTA, heeft, onder protest „dat hij geen staats-
man is”, een geschrift van uitsluitend politieke strek-
king, het licht gezonden. Het is een „Brief” door
hem aan Mr. G. Groen van Prinsterer bij zijne af-
trekking, uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal
geschreven en openlijk ter lezing gegeven.
Het valt moeilijk een oordeel te vellen over een
geschrift, dat gewijd is aan politieke zaken, geschreven

door een *dichter*, die nogtans den titel van politicus van zich afpeert en alleen als *dichter* wil beoordeeld worden.

Moeijelijker nog valt dat oordeel, wanneer de dichter, te midden van poëtische visioenen, van uit de hoogte menig politiek vraagstuk beslist; door den stroom van het dichterlijk gevoel meegesleept, zaken en personen in een *verdict* omhulsel kleedt en zodoende — zijns ondanks welligt — zijnen lezers van den weg der *waarheid* afleidt, om hen langs dien der *verdicting* op te voeren.

Wij hebben met groote belangstelling het geschrift van Mr. I. DA COSTA gelezen, en nemen ons voor, er onze lezers mede bekend te maken. Bij onze hulde aan het dichterlijk genie, hier op nieuw door hem ontwikkeld, zal het ons nogtans onmogelijk zijn te verzwijgen, ten koste van welke *waarheden* die poëtische eerezuil voor Mr. GROEN VAN PRINSTERER door Mr. DA COSTA gesticht is.

Het beroep op den dichters-titel sluit, naar onze meening, de vrijheid niet in, om, zonder tegenspraak te verwachten, historische waarheden te verminken of poëtische ideeën als historische waarheden voor te stellen; noch minder, om over politieke zaken een vreemdsoortig oordeel uit te spreken, alsof de werkelijke wereld in de idealische des dichters ware opgenomen.

Het beroep op den dichters-titel mag geen vrijbrief zijn, om, voor de zoo velen — aan wie de aftreding van den heer GROEN wordt voorgespiegeld als het martelaarschap voor Gods zaak tegenover die der *ongeloovigen* — eene voorstelling te geven van zaken, strijdig met de *waarheid*, die ook den *dichter* heilig behoort te zijn.

Het Weekblad voor de burgerlijke administratie schrijft:

„De Minister van Justitie heeft de gemeentebesturen door tusschenkomst van de Commissarissen des Konings eene opgave gezonden der politie-beambten boven de zestig jaren en aan Burgemeesters te kennen gegeven, dat bij den Minister in aanmerking is gekomen, dat bij de wet op de burgerlijke pensioenen als beginsel is aangenomen, dat aan de ambtenaren van de actieve dienst, waartoe de veldwachters wel zullen behooren, op vijf en twintig jarigen ouderdom, na tien jaren dienst, pensioen kan worden verleend, indien zij voor de verdere waarneming hunner betrekking minder geschikt worden geoordeeld, de Minister verlangt, dat alle politie-beambten van te hoogen ouderdom om behoorlijk dienst te kunnen doen, worden ontslagen en door valiede mannen vervangen.”

„Vooreerst betwisten wij den Minister de bevoegdheid om omtrent de dienaren der gemeentepolitie te *verlangen*; opmerkzaam te maken was iets anders. Art. 191 geeft dat gezag aan den Burgemeester. Wat de veldwachters betreft de magt tot ontslaan is aan den Commissaris des Konings, maar gewis niet om hen te pensionneren; de phrase daaromtrent is wederom zoo, dat zij niet te begrijpen is.”

„De wet op de burgerlijke pensioenen toepasselijk op gemeenteambtenaren? Het gaat ons begrip te boven. Of wil de Minister uit 's Rijks kas pensionneren? Wij hebben er vrede mede.”

„Wij gelooven evenwel, dat dikwerf personen boven de zestig jaren voor de politie bruikbaar zullen zijn, even als soms Ministers boven de zestig jaren.”

„Dat de gemeentebesturen voorzigtig zijn; want de toelag om met alles de gemeenten te belasten, om meer en meer te centraliseren, is duidelijk. Krachtig te handelen en dien geest te wedersterven, is noodig.”

Ds. Borsius te Middelburg geeft in de *Morgenster* eenige opmerkingen omtrent het beweren van Prof. Hofstede de Groot, dat er een gevaar is, dat de Nederlandsche Hervormde kerk bedreigt. Wij ontleenen uit dat welgeschreven stuk de volgende zinsneden, niet uit bemoeizucht met kerkelijke aangelegenheden; maar omdat het geschil van gevoelen juist betreft de regeling van een onderwerp, dat in het afgetrokken gebied o. i. van gelijke toepassing, op de behartiging der openbare belangen van gewigtigen invloed blijft. Wij toch vinden in de regeling der bevoegdheid en het gezag tusschen den gemeenteraad en Burgemeester en Wethouders, tusschen de Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten, tusschen de Synode en Synodale Commissie weinig verschil.

„Ds. Borsius meent te mogen vaststellen, dat, wanneer de stelling van den hoogleeraar opging, er juist vooral dan groot gevaar zou bestaan voor het kwaad, waartegen Z. H. Gel. waarschuwt. Immers, was toch de Synodale commissie een eenigzins op zich zelf staand ligchaam *nevens* de Synode, dat nu en dan, wanneer het zulke *mededeelingen* schijnt, de Hooge Kerkvergadering kon te gemoet komen, door haar naar zijn oordeel, op den

regten weg terug te leiden, dan zou het zich met der daad niet alleen *nevens* maar zelfs *boven* de Synode plaatsen; en er werd alsdan eene wijde deur geopend voor de mogelijkheid dat men zich later zou kunnen beklagen over oligarchie.”

„De heer Hofstede de Groot behoeft zich daartoe slechts te herinneren, zoo als het ook mij nog levendig voor den geest staat, wat al ernstige discussiën er hebben plaats gehad op de Synode van 1844, toen ons in art. 12 van de concept-instructie voor de Algemeene Synodale Commissie, door haar ontworpen, niets minder werd voorgelegd dan dat 3 predikanten en 3 onderlingen, als leden der Commissie voor 5 jaren benoemd, gedurende dien tijd tevens leden der Algemeene Synode zijn zouden; waarvoor het dan, — ware die bepalingen aangenomen, — zou hebben kunnen gebeuren, indien althans de president en vice-president in 2 achtereenvolgende jaren door hunne kerkbesturen naar de laatstgenoemde vergadering werden afgevaardigd, dat al de leden der Synodale Commissie in de Synode zitting verkregen, om daár mede uitspraak te doen over hunne eigene verrichtingen in eerstgenoemde betrekking. Waarlijk, na zoodanig feit zie ik volstrekt niet in, waarom men juist bij de Synodale Commissie een tegenwicht moet zoeken tegen de Synode, even als of deze alléén bloot stond voor de verzoeking van hare magt te willen nitbreiden, maar zoo iets van hare Commissie en ook van het Staatstoezicht op de Kerk minder te duchten ware.”

„Hoezeer men ook moge verschillen omtrent het getal van de leden der Synode, die de Synodale Commissie behooren uit te maken, alsmede omtrent den tijd hunner zitting in die Commissie; wie kan het ontkennen, dat het uiterst zonderling is: — eene commissie eene vergadering te zien vertegenwoordigen, waaraan zij grootendeels vreemd is; — aan eene commissie te zien opgedragen, de besluiten eener vergadering uit te voeren, zonder dat zij voor het meerendeel in de gelegenheid geweest is, om den geest der vergadering grondig te kennen, en die alzo in de grootste onzekerheid verkeert, wanneer er ten deze opzichte verschil van meening bestaat tusschen den president, den vice-president en secretaris, soms de eenige leden, die de Synode hebben bijgewoond en dus met de daár gehoudene deliberatiën uitsluitend bekend zijn. Om kort te gaan, wie moet niet ten volle instemmen met de woorden van den heer Tichler: „er ligt iets onvoegzaams in, dat personen, die geene leden der Synode zijn, verrigten zullen hetgeen der Synode was; wat meer is, dat dit geschieden zal door personen, die zelfs geen leden der hoogere kerkelijke besturen behoeven te zijn, maar onbepaald uit predikanten en onderlingen in de Hervormde Kerk kunnen verkozen worden. Het schijnt te behoreen, dat eene voortgezette Synode zamengesteld is uit Synodale leden.”

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het belangrijkste bericht, dat wij heden te vermelden hebben, bestaat in de inschepping van een gedeelte der Fransche troepen in de Oostzee en het vertrek van een sterk eskader van de Alands-eilanden, om eene verkenning in de golf van Finland te doen. De cholera zou op de Alands-eilanden en onder de Fransche troepen aldaar zijn uitgebroken.

Men verwacht te Parijs met zeker ongeduld de rapporten van de admiraals en generaals over de inneming van Bomarsund. Die rapporten hoezemen te meer belang in, omdat de denkbeelden, omtrent de kracht van vestingwerken uit graniet gebouwd, daardoor zeer gewijzigd moeten worden. De kogels zouden zulke verwoestingen hebben aangerigt, dat het bijna onmogelijk zou zijn de werken van Bomarsund vóór den winter te herstellen, en de bevelhebbers zouden verlof gevraagd hebben, de werken te vernielen. (Zie Duitse Post).

De *Zeit* van Berlijn, een blad dat naar men wil, in betrekking staat tot leden van het Pruisische kabinet, meent dat Rusland de vier grondslagen tot den vrede zal aannemen, die door Frankrijk, Engeland en Oostenrijk zijn gesteld, en dat er veel hoop op den vrede bestaat.

De *Cölnische Zeitung* daarentegen beweert, dat den 23 nog geenerlei antwoord uit Petersburg te Berlijn was aangekomen, en dat geenerlei mededeeling door het Oostenrijksche aan het Pruisische Gouvernement was gedaan. Indien er een gunstig antwoord was, zou men het wel van wederzijde hebben medegedeeld.

Wij meenen, dat men zeer voorzigtig moet zijn met het aannemen van beide meeningen, wij willen geenszins aannemen, dat er geen hoop op het wellicht spoedig herstel van den vrede bestaat, dan men verwacht; maar reeds zoo dikwijls zijn de gunstige en meest hoopgevendende geruchten verspreid, die later door de uitkomst in rook verdwenen, dat wij ons niet haasten aan dergelijke onderstellingen geloof te hechten.

De Russen verlaten met spoed Wallachije en Moldavië; verscheidene duizende karren of wagens werden gebruikt voor het vervoeren van zieken en krijgsvorraad, en men deelt het bericht mede, dat de approviandering van de Russische magazijnen in Moldavië gestaakt is.

Berigten uit Konstantinopel van 14 dezer, per telegraaf aan de *Cölnische Zeitung* medegedeeld, melden, dat prins Napoleon aldaar ongesteld van Varna is aangekomen. De berigten omtrent de verwoestingen van de cholera en de toebereidselen tot de groote expeditie naar de Krim behelzen niets nieuws.

Keizer Napoleon zal den 27 te Parijs terugkeeren, maar zeer spoedig daarna naar het kamp van Boulogne vertrekken. De Keizerin blijft tot half September te Biarritz.

De correctie van de regtbank van de Seine heeft eergisteren in één dag de zaak van Boichot en anderen, beschuldigd van deelneming aan geheime genootschappen, het verspreiden van geschriften enz., afgedaan. Boichot weigerde voor de regtbank te verschijnen; Felix Pyat, Rougie, Vallière, Colfarru, Alavoine en Bianchi zijn voortvlugtig; dezen werden veroordeeld tot 5 jaren gevangenisstraf, 6000 fr. boete en 10 jaren ontzetting van de burgerregten; Poirier tot één jaar gevangenisstraf, 500 fr. boete en 5

jaren ontzetting; en vrouw Coint tot 2 jaren gevangenisstraf en 500 fr. boete.

De berigten, omtrent de wanordelikheden in gisteren medegedeeld, zijn niet bevestigd; men heeft evenwel den 21sten nog te Genua van. Men heeft talrijke arrestatiën, om staatkundige redenen, in Rome hebben plaats gehad. Verschillende rijkstugten met hunnen, door Oostenrijkers geëscorteed, zouden den 21sten te Boulogne zijn binnengekomen, om voor den krijgs te Mantua te worden gevoerd. Deze arrestatiën sta verband met de beweging, die in geheel Midden moest plaats hebben, en die alleen te Parma is vasten. Men spreekt van het vinden bij de gearre personen van republikeinsche proclamatiën, roode des en andere dergelijke voorwerpen.

De laatste berigten uit Spanje melden, dat generaal partero het voorzitterschap van de kiesvereeniging aangenomen, die den naam van *Cirkel van de Unie* draagt. Men na, welk programma die vereeniging heeft gekondigd (zie Fransche post, Madrid), dan kan men die handeling van den President van den Ministre slechts een bewijs van groote zwakheid zien. Het is onmogelijk, dat de maarschalk Espartero het pogt van die vereeniging kan goedkeuren, dat thans de naam bekrachtigd wordt en gewigt verkrijgt; om lijk kan hij, minister van de Kroon, met zijn stand overeenbrengen de wijze, waarop van de Koningin wordt gesproken, evenmin als de tegen haar ge vervolg. Hij moet toch erkennen, dat eene teregtstelling de Koningin-moeder schromelijke gevolgen voor de chie en voor Spanje kan hebben hoe veroordeelens hare handelingen op zich zelve ook mogen zijn. De tigde partij, de mannen van energie en van echt tutionnele begrippen schijnen zich daarentegen meer rondom O'Donnell aan te sluiten. Mogten de ten van Spanje toch begrijpen, dat alleen in hunne heid en in het verzamelen rondom den troon van goedgezinde en waarlijk vrijzinnige mannen tegenover buitensporigheden van de democraten het heil en van Spanje gelegen is, en dat alleen groote krachtwikkeling de eischen der woelzieke partij kan stuiten, zij niet zouden kunnen leiden, maar die hen, en de Kroude stroom zou medeslepen, indien zij niet door eendracht en groote energie een dam tegen dien stroom wierpen.

De ministers van Binnenlandsche Zaken en van de hebben aan de gouverneurs der provincien en aan de telijkheid stipte bevelen gegeven, om alle men te vrijheid aan de uiting van de openbare meening en het verkiezingswerk te laten.

De berigten uit Portugal, over Engeland ontvallen zijn van weinig belang. Men heeft te Lissabon geloof gehecht aan het gerucht, dat generaal Cossig vereeniging der beide Koninkrijken op het Schiere had afgekondigd; die tijding bracht echter slechts een ringen indruk te weeg. De Portugezen zijn zeer geneigd om aan de omwentelingszucht toe te geven. Minister van finantien zou de werken van den veld Lissabon naar Coimbra in oogenschouw gaan nemen, weg zou in den aanvang van het volgend jaar worden geopend. De spoorweg van Lissabon naar Santarem is voltooid.

De *Indiana* heeft berigten uit New-York aangebracht van weinig belang en spreken alleen van de woestingen van de cholera. Te New-Orleans heeft een groote brand plaats gehad.

DUITSCH POST.

Hamburg, 23 Aug. Dadelijk na de inneming van Bomarsund, is de generaal Baraguay d'Hilliers secretaris van de Engelsche legatie naar Stockholm gegaan, waar hij eene audientie bij Koning Oscar heeft en verkregen heeft. Den volgende dag vertrok de Hortense naar Kopenhagen, waarna de gezanten van Frankrijk en Engeland zich daarop inscheepten, om bij Koning van Denemarken belangrijke mededeelingen te doen.

De Westersche mogendheden schijnen alzo te verovering van de Alands-eilanden bij de noordse mogendheden te willen doen gelden, om hen tot den vrede tegen Rusland over te halen. Men verzekert dat volgens brieven uit Stockholm en Kopenhagen, dat onmogelijk zal zijn Denemarken en Zweden, althans jaar, hunne gewapende onzijdigheid te doen verliezen, ze in een oorlog tegen Rusland te wikkelen.

Men wil, dat de granielblokken, waaruit Bomarsund bestond, zoodanig door het vuur van de Engelsche Fransche artillerie beschadigd zijn, dat men dit niet had verwacht en dat de generaals van oordeel zijn, dat de vestingwerken niet voor den vorst zullen kunnen hersteld en in staat van verdediging gebracht. Men wil, dat de admiraals en generaals van hunne regering lof hebben gevraagd, om de vestingwerken te doen vernieuwen.

— Een correspondent van de *Indépendance Belge* dat de inneming der Alands-eilanden zeer levendig in Petersburg gevoeld wordt. Dat blad deelt dan een instructie mede aan den luit-kolonel Thurgum, die wordt den geest van de bevolking van de Alands-eilanden op te wekken en hunne getrouwheid jegens het Russische Gouvernement door alle mogelijke middelen te wekken; zoo hij dit oorbaar oordeelt, dan zou hij de heele bevolking der eilanden kunnen wapenen.

FRANSCH POST.

Parijs, 24 Aug. Men spreekt hier van de meening, dat Pruisen de Westersche mogendheden en Oostenrijk ondersteunt, voor zooveel betrekkingen slagen van den vrede; Rusland schijnt van die

Men meldt van de oevers van den Donau, dat het corps der Franschische troepen, die de expeditie naar de Dobrujscha hebben medegegemaakt, hebben ook zeer veel geleden. Te Yarna hebben de Franschische troepen het meest geleden, maar de Engelschen hebben meer hoofd-officiëren verloren.

De Russen trekken zeer snel over de Pruth, zoodat de oorlog aan den Donau opgehouden heeft. Men wil, dat de reis van de Duitse officieren naar het kamp van Boulogne, tot staatkundige beweegredenen in betrekking staat.

Men berigt met zekerheid van Konstantinopel, dat de expeditie tegen de Krim weldra vertrekken zou. Men gelooft, dat men zich eerst van de landeugte van Perikop, waarop zoodanig een citadel bevindt, zal meester maken, om zoodanig de Krim van het vaste land van Rusland af te snijden en dan Sebastopol ter land en ter zee te belegeren. Men heeft groot gebrek aan remonte-paarden in het Fransch leger, die vroeger meestlijs uit Duitschland getrokken werden.

De jongste dochter van Koningin Christina is te Bajonne aangekomen, met den markies de Molins, minister van marine van het kabinet Sartorius.

De *Moniteur* stelt de leening van het *Credit foncier* open. Men spreekt van belangrijke reorganisatiën, die tegen het einde der maand in het ministerie van binnenlandsche zaken zouden plaats hebben.

Madrid, 20 Aug. De *Gazeta* van heden deelt eene circulaire mede van den heer Santa-Cruz, minister van binnenlandsche zaken aan de gouverneurs der provincien. Om hun aan te manen, te waken, dat de meest mogelijke wettigheid in het oog worde gehouden bij de verkiezingen voor de constituerende Cortes. De kiezerslijsten moeten de volledige opgave bevatten van alle personen, aan wie de wet het kiesrecht toekent. Men moet de kiezers de vrijheid laten zich te vereenigen, te beraadslagen en overen te komen over de aanneming of terzijdestelling van kandidaten, terwijl men evenwel moet waken voor het behoud van de orde; wederkeerige orde en eerbied in de kiesvereenigingen en daar buiten, eenheid en samenwerking bij de plegtige handeling van het verkiezingswerk. Het is vooral van belang, dat het grootst mogelijk aantal kiezers medeewerke, om de leden van de constituerende Cortes te benoemen.

De minister van gratie en Justitie, don José Alonzo, heeft zijnerzijds aan de bisschoppen eene circulaire gerigt, waarin hij zegt, dat het gouvernement — met het oog op de strikte wettigheid — niet zal toelaten dat de vrijheid der Spanjaarden belemmerd zal worden, onder eenigerlei voorwendsel of door wien ook, hoe hooggeplaatst hij zijn moge. Men ontwikkelen zijner denkwijze door middel van de drukpers. Met het oog op de vroomheid en het verstand, die de hooge Spaansche geestelijkheid onderscheiden, hoopt het gouvernement, dat het in haar hulp zal vinden en dat zij aan de mindere geestelijkheid de verplichting zal opleggen om aan het gezag te gehoorzamen en om geenerlei hinderpaal te leggen aan de vrijheid van drukpers.

Eene andere circulaire van denzelfden minister legt aan de geestelijkheid de grootste voorzigtigheid op bij het prediken, dat zich tot godsdienstige stellingen moet beperken; tegen overtreding worden zeer gestrenge straffen bedreigd. Men beschouwt deze beide maatregelen als voorboden van de vernietiging van het concordaat.

De hertog van Victoria heeft het voorzitterschap van de kiesvereeniging de *Liberal Union* aangenomen. De beginselen van die vereeniging zijn hoofdzakelijk: het teregt slaan van Maria Christina, vernietiging van de amnestie voor den laatsten opstand voor zoo ver de vijanden van de omwenteling betreft; volkssouvereiniteit; vrijheid voor de provincien en gemeenten; hervorming van het belastingstelsel; afschaffing van de indirecte belastingen; de invoering van eene enkele belasting; vermindering van de staatsuitgaven; algemeen en gratis openbaar onderwijs; afschaffing van de conscriptie en van de doodstraf; algemeen volkswapening; verbetering van den toestand der arbeidende klassen; algemeen stemrecht; vrijheid van personen van gezeten, van de drukpers, van vereeniging, van politie, van onderwijs, van den arbeid, van vergadering, waaraan de algemeene en bijzondere wetten moeten onderworpen zijn.

De toetreding van Espartero tot deze vereeniging kan alleen worden vergoelikt door de hoop, die hij kan gekoesterd hebben, om iets aan de eischen van de revolutionaire partij te ontnemen. Er zijn thans reeds twee partijen: de progressisten en de gematigden. Heden wordt eene vergadering gehouden, onder voorzitterschap van den generaal San Miguel, van leden van de gematigde partij; bovendien bestaan er te Madrid nog twee kiesvereenigingen van verschillende kleur.

De heer Madoz, die tot burgerlijk gouverneur van Barcelona was benoemd, een man van grote verdienste, is door de cholera aangetast en ligt op het uiterste. Maandag zal te Madrid het stierengevecht, voor de geboorte en de familie der gesneuvelden bij den opstand, worden gehouden.

De Koningin heeft voor hare loge acht paarden een stier van 12,000 reelen (1,500) gegeven. De andere stieren zijn de aanzienlijkste personen geschenken. Men gelooft, dat de Koningin het schouwspel zal bijwonen.

Don 19den trok de divisie van den generaal Messina, die de cholera aangetast en ligt op het uiterste, naar het Prado en defileerden voorbij het Paleis, waar de Koningin, de Prinses der Asturiën, Espar-

tero en O'Donnell op het balkon stonden. Zij werden allen met levendigheid toegejuicht.

De *Gazeta* deelt een besluit mede, waarbij een en dertig leden van den Koninklijken raad worden afgezet.

Binnenland.

's Gravenhage, 26 Augustus.

Z. M. heeft de benoeming van G. de Hartog, burg. der gem. Valburg, tot secretaris dier gemeente bekrachtigd.

Z. M. heeft op het verzoek haartoe door den ingenieur van den waterstaat, 1ste kl., E. C. B. ridder van Rappard gedaan, zijne benoeming tot hoofd-ingenieur van de 2de kl. ingetrokken en bepaald, dat hij in zijn rang van ingenieur van de 1ste kl. in het corps van den waterstaat zal worden gehandhaafd; voorts met ingang van 1 Oct. eerstk. benoemd tot hoofd-ingenieur der 2de kl., den ingenieur van de 1ste kl., L. Rijsterburgh, en hem opgedragen de dienst in het 6de district (Noordbrabant), te 's Hertogenbosch, en de standplaats van den ingenieur der 1ste kl. E. C. B. ridder van Rappard, blijvende gevestigd te 's Hertogenbosch.

Z. M. heeft den staatsraad in buitengewoon dienst J. P. C. Bulters, thans lid van den raad van Ned. Indië, benoemd tot vice-president van dien raad.

Bij beschikking van den Minister van Binnenl. Zaken zijn de met ingang van 1 Oct. 1854 benoemde surnumerairen van den waterstaat: J. F. van Maanen, toegevoegd aan den inspecteur in de 1ste inspectie te Arnhem; P. Loke, toegevoegd aan den hoofd-ingenieur van de 1ste kl. te Gorinchem; A. J. H. van Beusekom, toegevoegd aan den hoofd-ingenieur in het 7de district te Maastricht; en J. J. Roelants, toegevoegd aan den inspecteur in de 2de inspectie te 's Gravenhage.

* Men verzekert, dat H. M. de Koningin zich in de volgende week op reis zal begeven.

* Gisteren heeft er, bij gelegenheid van den verjaardag van den jeugdigen Prins Alexander, ten Hove groot diner plaats gehad, dat door de Groot-Hertogin van Saksen-Weimar Eisenach en Z. K. H. Prins Frederik werd bijgewoond. H. K. H. Prinses Frederik werd door eene ligte ongesteldheid verhinderd daaraan deel te nemen.

* HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik benevens Prinses Maria, HD. dochter, begeven zich heden met een talrijk gevolg naar Berlijn. HH. KK. HH. zullen vóór HD. vertrek een afscheids-bezoek brengen bij H. M. de Koningin-moeder te Soestdijk en vervolgens van daar de reis voortzetten.

De heer de Belmbht, zaakgelastigde van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederlandsche Hof, is van zijne buitenlandse reis in de residentie teruggekeerd.

* In de residentie is aangekomen en aan het *Hôtel de Bellevue* afgestapt de kolonel R. J. Haldeman, attaché van het gezantschap van de Vereenigde Staten van N. Amerika te Parijs, belast met dépêches van Kopenhagen naar Parijs.

* In de residentie is aangekomen en aan het *Hôtel de Bellevue* afgestapt de majoor Ludwig Geulich, en in het *Hôtel de l'Europe* de heer Fournier, te secretaris van legatie bij het Fransche gezantschap alhier, met familie en gevolg.

* Naar men verneemt zal de beroemde Vieuxtemps zich op concerten, die bij den aanvang van den aanstaanden winter in de residentie zullen worden gegeven, doen hooren. Hij bevindt zich thans te Aken.

Aan de Tweede Kamer zijn aangeboden tien ontwerpen van wet, strekkende tot het verleenen der hoedanigheid van Nederlander aan G. Gerhards, te Groningen; H. R. F. Wuste, te Amsterdam; A. A. G. Coutron, te Batavia; H. Pfister, te Rotterdam; W. T. Marten, te Batavia; R. Mac Millan, te Batavia; J. B. D. Schlüter, te Zijpe; H. G. Fromberg, te Arnhem; F. L. F. Chavanes, te Amsterdam; en J. J. F. Eras, te Neuzen.

Bij de verkiezing van een lid der Provinciale Staten van Zuid-Holland, in plaats van den overleden heer van Hees van Berkel, in het hooftkiesdistrict Alphen, verkreeg Mr. J. H. V. baron van Reede van Oudshoorn 106, en Mr. C. van der Vlies 90; van de 403 geldige uitgebrachte stemmen, zoodat er tusschen beide heeren eene herstemming zal moeten plaats hebben.

Bij den bouwman G. van Dam, op Klein Rust en Vreugd aan den straatweg van 's Gravenhage naar Wassenaar, staan op dit oogenblik in bloei twee planten van witte lelien, welke in plaats van de gewone bloemen, witte vederen vertoonen; het stam, de pastillums en de bloem-bladeren zijn afwezig, en een lange steng, rondom met bracheën bezet, vervangt de plaats der gewone bloemen. Reeds eenigen tijd hebben twee planten, welke nog al van elkander verwijderd staan, dezelfde abnormale verschijnselen opgeleverd.

Den 22 Aug. zijn onmidd. 225 personen uit de gemeente Cadzande, naar Amerika vertrokken; de zucht tot landverhuizing is er dezer plaats zeer opmerkelijk. Er ligt op de reede van Vlissingen nog een schip gereed met 300 paltzers om ook naar Amerika te vertrekken.

Den 5 September a. s. zal van Harderwijk vertrekken een detachement suppliede troepen, sterk 150 onderofficieren

en manschappen, om op den 7den te Nieuwendiep over te gaan aan boord van het schip *Doggersbank*, onder het kommando van den naar Oost-Indië van verlof terugkeerende Kapt. der Inf. W. A. Zelle; en als medegeleiders de 2de luit. D. K. H. van der Hurk en D. de Graaf, benevens de officier van gezondheid der 3e klasse P. J. 't Hooft.

Gisteren is te Amsterdam van de werf de *Haan* van de schreepbouwmeesters J. R. Boelen en Zonen, van stapel geloopt het Clipper barkschip *Senior*, groot 311 lasten, zullende gevóerd worden door Kapt. K. L. Swart, gebóuwd voor rekening van de heeren Bunge en Comp.

Men verneemt, dat in de aanstaande nieuwe zitting der Staten-Generaal van regeringswege aan hunne overwegingen zal worden ontferworpen de voordrachten van wet betrekkelijk de ministeriële verantwoordelijkheid en regt van vereeniging en vergadering.

Het neutrale stelsel van deze en gene mogendheden ten opzichte der Oostersche quaestie in acht genomen, geeft hier en daar nog al aanleiding tot ongelegenheid en verschil van opinie. Ook in België is dit het geval. Ziet hier in welk opzigt een gedeelte des handels aldaar een ander gevoelen heeft dan het ministerie van buitenlandsche zaken: Een handelshuis te Ostende kocht onlangs, in publieken verkoop, van de Engelsche admiraliteit een Russisch schip, dat prijs was verklaard.

Nu is de vraag: kan het Belgisch gouvernement, volgens regt en billijkheid aan dit schip de Belgische vlag weigeren?

De minister van buitenlandsche zaken heeft dit geweigerd en zijne weigering aldus gemotiveerd: De neutralen laten in hunne havens niet toe kapers en de prijzen door deze gemaakt, en de Zweedsche en Deensche gouvernementen vergunnen niet, dat in hunne havens een prijs gemaakt schip wordt verkocht. Als nu de verkoop door den neutralen Staat is verboden, dan is de koop den neutralen onderdaan evenzeer ontzegd, trouwens, de onzijdige onderdaan kan niet elders gaan koopen, wat hij in zijn eigen land niet koopen kan en de koop van prijzen zou een persoonlijk genot aanbrengen van de voordeelen des oorlogs, dat is: eene soort van onduiking der neutraliteit.

Er zijn Belgische kooplieden, die beweren, dat het gevoelen des ministers onjuist en het voorbeeld van Zweden en Denemarken hier niet van toepassing is.

Immers in dit geval is het de koop van een schip in een vreemd land en dus eene gewone handelszaak.

Eene weigering om aan het in Engeland gekochte schip, de Belgische vlag te ontzeggen, is eene vijandige daad tegen het Engelsch gouvernement en zou vijandige maatregelen van Engeland tegen België kunnen uitlokken. Die weigering is eene veroordeeling van eene handeling, door eene andere natie verrigt, en een aanslag op hare soevereiniteitsrechten. Het Belgisch gouvernement verliest aan een Belgisch onderdaan een prijs gemaakt schip in den vreemde te koopen. Maar wat zou het doen, als b. v. de Engelsche admiraliteit aan een Nederlandsch onderdaan een Russisch schip verkocht, deze het weder aan een Portugeesch overdeed en een Belg het eindelijk van den Portugeesch in eigendom bekwaam? Dan was het tevens mede van vlag veranderd, en zou nu het Belgische gouvernement toch hij zijn stelsel blijven, en tot den oorsprong van het eigendom opklommen, of zouden deze eigendomsveranderingen het met zijne oorspronkelijke afkomst hebben uitgewischt? Meer nog: zal de Regering haar stelsel ook toepassen op handels-artikelen?

De quaestie is ook te dien opzichte, van de morele zijde beschouwd, volkomen dezelfde.

Maar, hoe zal zij den invoer van zoodanige goederen beletten? Door certificaten van oorsprong te eischen? Dit zou eene verbazend omslagtige controle eischen.

Ziet daar eene zaak en vragen, die de aandacht in België bezig houden, en ook in ernstige overweging zijn bij de kamers van koophandel aldaar. (U. Cl.)

De *Amersf. Ct.* berigt, dat door de arr.-regtbank aldaar bevel tot gevangenneming is gegeven tegen H. van der Kieft, gequalificeerd gemeente-ontvanger te Hoevelaken, en dagvaarding in persoon tegen W. A. Uilenbroek, lijkstoker te Amersfoort, als zoudt de laatste gedurende 1851 tot 1853 en vermoedelijk ook gedurende 1854 ten kantore der sted. belasting te Amersfoort, onderscheidene hoeveelheden binnenlandsch gedistilleerd en fikuur ten uitvoer naar Hoevelaken hebben aangegeven, en daarvoor de benodigde consentbiljetten hebben bekomen; 2o. van der Kieft, in zijne betrekking van gequalificeerde van den ontvanger te Hoevelaken, de invoer in die gemeente van die hoeveelheden gedistilleerd en fikuur op die biljetten valscheit hebben geconstateerd, en zulks in overleg met Uilenbroek, en 3o. Uilenbroek de biljetten, wetende, dat dezelve eene valsche verklaring inhielden, hebben gebruikt, om ten kantore der stedelijke belasting te Amersfoort bedriegelijke restitutie van stedelijke belasting te erlangen, welke hem, als zijnde invoer en verbruiking niet geschied, niet verschuldigd was. (U. Cl.)

* **Meppel, 25 Aug.** Onthoon velen hier de verandering en verbreiding van de steenen brug aan den ingang van Meppel, en zoudt derzelver verandering in eene draai- en wisselende beschouwen, vooral ook omdat zulks thans voor eene geringe stedelijke bijdrage van hoogstens 500 kan geschieden, heeft de Raad dezer Gemeente echter met zes tegen vier stemmen besloten niets tot die verandering en belangrijke verfraaijing voor Meppel te willen ontfermen.

— Ten aanzien van de verlenging van den Ruinertwold

schen straatweg door een groot gedeelte van Drenthe is bepaald, die zaak wat Meppel betreft geheel te laten berusten, zoo lang de gemeente Beilen niet toont tot die verlenging te willen medewerken.

Breskens, 23 Augustus. Eene bijzonderheid, hier plaats gehad, meenen wij niet onvermeld te mogen laten. Een stuk land, groot ½ morgen, gewoonlijk een gemet genoemd, heeft opgebracht de verbazende hoeveelheid van 24 mudden tarwe.

Alhoewel deze opbrengst ook op het gewas van dit jaar eene uitzondering maakt, mag men toch met volkomene zekerheid van hier melden, dat de oogst in deze streken verreweg dien van gewone jaren overtreft.

Duiven, 24 Aug. Tusschen Westervoort en de Pruisische grenzen, achter het kantoor Babberich, zijn verleden week de 27 te metselen duikers voor den spoorweg gereed gekomen, en nu is men sedert gepasseerden Maandag bezig het station alhier, 10 minuten van het dorp verwijderd, te bouwen. Wanneer dit gereed is, zal men aan het veel grootere te Sevenaar een begin maken. Dag en nacht is men te Westervoort aan de groote brug bezig. Vele vreemdelingen komen dit kolossale werk bezichtigen.

Standdaarbuiten, 24 Augustus. Gisteren avond omstreeks tien uren had onder deze gemeente een treurig ongeval plaats. Zekere P. J. en twee andere personen, komende van Oudenbosch, bevonden zich op de domaniale brug over de rivier de Murk bij deze gemeente, toen eerstgenoemde door de groote duisternis van de brug gleed en in de rivier viel, waarin hij, na dat men vergeefsche pogingen tot zijne redding had aangewend, is gezonken.

Des anderen daags, 's morgens, heeft men het lijk op ruim 100 ellen van de plaats des onheils opgehaald.

Wijns, 24 Aug. Het ongunstige weder tijdens den hooioogst, vooral in het begin van den zomer, is oorzaak, dat men overal hoort gewagen van eenen sterken hooibroei. De laatste dagen kenmerkten zich inzonderheid door branden, enkel door den bloei ontstaan. Vier gevallen van dien aard hebben binnen ééne week in onze omstreken plaats gehad, waarvan de schade betrekkelijk evenwel gering is. Men vreest met grond voor meer ongelukken.

* **Frederiksoord, 25 Aug.** Dinsdag 11. heeft de Maatschappij van Weldadigheid de reeds drie jaren gesloten geweest zijnde kerkgebouwen te Frederiksoord en Willemsoord in bezit genomen. Deze in-bezit-neming is geschied naar aanleiding van een door het Prov. Gerechtshof van Overijssel gewezen arrest tusschen den aannemer van die kerken en der Maatschappij, ofschoon de aannemer J. S. Uiterwijk de overgifte niet alleen bleef weigeren, maar de Maatschappij zelfs had kenbaar gemaakt de kerken weder te willen afbreken. De nog aan die kerken door den aannemer niet uitgevoerde werken volgens het bestek en de voorwaarden, zullen nu op nieuw aanbesteed en uitgevoerd worden, en de kosten daarvan van de aannemingsom des eersten aannemers worden ingehouden.

Groningen, 20 Aug. Heden morgen had alhier de plegtige ter aardebestelling plaats van den weled. gestr. heer George Philip Hencke, in 1794 door wijlen Z. H. den Prins van Oranje tot luitenant aangesteld en in 1814 gepensioneerd van het korp jagers van Z. M. Willem I. Onder militaire eerbewijzen werd zijn lijk grafwaarts gedragen: de trein werd geopend door twee pelotons gewapende soldaten; hierop volgde het korp horenmuziek van het 2de bataljon van het 7de regiment infanterie, dat van tijd tot tijd eene treurmarsch deed hooren; het lijk werd door eenige manschappen gedragen, terwijl de slippen van het rouwkleed door officieren werden gedragen; een tweetal vrienden van den overledene; daarop de heer du Moulin, kolonel van het 7de regiment infanterie, de luitenant kolonel König van het 8ste regiment depôt-bataljon en de majoor van het 2de bataljon 7de regiment infanterie, vergezeld van een aanzienlijk aantal officieren van al de allier in garnizoen liggende wapens; eindelijk het kader onderofficieren, en een groot aantal manschappen van de infanterie, artillerie en kavallerie. Eene groote menigte volks woonde deze indrukwekkende plegtigheid bij. (G. C.)

Ingezonden Stukken.

Eene stem misschien wel in de woestijn.

Het is een loffelijk streven van het bestuur eener gemeente, wanneer het middelen in 't werk stelt, die ten doel hebben: *vermeerdering van het gemeente-welzijn*. Dat streven is het bewijs, dat het bestuur van den volksgeest doordrongen is; want het volk wil in de eerste plaats vermeerdering van *eigen* welvaart. Zulk een bestuur vervult waardiglijk den lastbrief, dien het van zijne gemeentenaren ontvangt. Zulk een bestuur vindt weerklink in de harten der nijvere burgers, en krijgt dank tot loon. Het gebruik van middelen aanwenden tot vermeerdering van *eigen* welvaart sluit natuurlijk in het vereischte, dat die middelen *verreftend*, *goed doordacht* en niet *gewaagd* moeten zijn.

Het bestuur der gemeente 's Gravenhage wil nu eene inrigting vergrooten, die ten voordeele (?) bepaaldelijk van Scheveningen strekt. Die inrigting, het badhuis namelijk, geeft reeds *minus* eenige procenten, en wat zal het geval zijn, wanneer het nu nog geen winst- maar verlies afwerpend kapitaal vermeerderd wordt. Het *nadeelig slot* voor de gemeente zal naar veler meening nog *groot* worden.

Een eerste vereischte dus, dat men van elke onderneming verwacht, ontbreekt. Zij stijft niet de eigen beurs; integendeel ze geeft *verlies*.

Maar, zegt men, het stedelijk badhuis heeft voor een gedeelte, die menigte menschen gelokt, welke jaarlijks het badsaizoen daar komen doorbrengen; het badhuis houdt Scheveningen's welvaren in stand.

Het eerste moge gedeeltelijk waar zijn; het laatste is geheel onjuist.

Wat voordeel toch trekt Scheveningen van het stedelijk badhuis, zoo dat het *ten koste der gemeente* moet aangehouden worden?

Zij, die op het badhuis logeren, verteren daar hun geld, en dat vloeit in den zak van den huurder; daarvan hebben de bewoners van Scheveningen al bitter weinig voordeel. Staan de huurprijzen der kamers in het dorp en op het badhuis nagenoeg gelijk, en is op het laatste plaats, dan zullen velen de gemeente-inrigting verkiezen. Dit is een *direct nadeel* voor de verhuurders van kamers in het dorp.

Eene gemeente-inrigting dient te zijn van algemeen nut; want ze wordt daargesteld uit de penningen van rijk en arm. En nu schijnt het toch dat de bedoelde inrigting, het badhuis, niet is van algemeen nut, maar ten voordeele van den huurder, en dat wel uitsluitend. Deze toch betaalt f 1000 van een kapitaal van circa zes ton, dus ⅙ (zegge een zesde) pct. En hoeveel moet de gewone neringdoende burger betalen? Acht, negen, tien pct., en soms meer.

Men zegt, het is onmogelijk om van het stedelijk badhuis den redelijken huurprijs te geven. Velen zouden daarvan wel gaarne het bewijs willen zien; maar gesteld het ware zoo. Gesteld, dat het badhuis der gemeente in 't algemeen en Scheveningen in 't bijzonder tot voordeel strekte, dan staat tegen dit voordeel het *gemis* der interest van een kapitaal van zes ton, dat *aangevuld* moet worden door de penningen der inwoners. Dan zou het nog zijn met de eene hand geven en met de andere nemen, en het algemeen nut: Nihil. Alleen tot *gemak* en *vermaak* der *vreemdelingen* en ten *voordeele* van *één persoon*, den huurder, zou dan nog het badhuis zijn opgericht. En dat in eene gemeente, die haar jaarlijks overschot tegenwoordig niet behoeft na te tellen!

Het spreekt dus wel van zelf, dat, als het bestuur der gemeente 's Gravenhage het ernstige voornemen heeft (en wie zou daaraan twijfelen?) de gelden der gemeente ten algemeenen nutte te besteden, het:

- de vergrooting van het bestaande badhuis moet nalaten;
- het badhuis publiek moet verkoopen of aan den meestbiedende verpachten.

De gewone man zegt: ja, die heeren van den Raad komen ook op het stedelijk badhuis; zouden zij en hunne rijke vrienden het nu niet gaarne prachtig en groot zien? Deze opmerking, hare waarde daargelaten, is haast het eenige, wat men uit de gezindheid van den Raad zou kunnen afleiden, wanneer het voorstel ter vergrooting van het badhuis tot uitvoering kwam.

Gemeenteraden moeten zelfs den schijn, dat eigenbaat hunne besluiten zou beheerschen, verre van zich afwerpen, waarom dan ook velen, te meer daar voor het voorstel geen enkelen redelijken grond te vinden is, de stellige verwachting hebben, dat bij de nadere behandeling de ondoelmaticheid, onverstandigheid en schadelijkheid tastbaar zullen uitkomen, en er geen gelden zullen toegestaan worden.

25 Aug. 1854.

K.

Per Telegraaf.

Londen, Zaterdag 26 Augustus (2 ure). Consols op t. 94½; Mexico N. 3 pct. 24½; Peru N. 4½ pct. 71½; Gren. Uitg. 6½; Ecuador 3½; Spanje binnenl. 3 pct. 36½; dito 1 pct. 17½; dito Certific. 4½; 5; dito Passiv. 3½; 4; Russen 4½ pct. 86; dito 5 pct. 100; Holl. 2½ pct. 62; dito 4 pct. 63½; Sardinie 5 pct. 87; Turksche leening 6½.

Markt rustig, doch vast.

Liverpool, Zaterdag 26 Augustus. Heden zijn ter markt 6500 balen katoen omgezet.

Advertentien.

Bij L. DE FOUW, te Goes, is uitgegeven en bij J. W. VAN LEEUWEN, te Leiden, verkrijgbaar gesteld:

SCHETS

EENER HOLLANDSCHE SPRAAKLEER, VOOR HOOGER ONDERWIJS.

door P. R.

Prijs 50 Cents.

(566)

ROB BOYVEAU LAFFECT

Voor de spoedige en algeheele genezing, zond wending van Kwik, van: *Huidziekten, Dan Keel- en Kliergezwellen, Licht en Siphylitisch tismus, Vloeden, Zweren en verouderde en heime ziekten, ook die aan andere geneeswij stand bieden.*

De Flesch draagt de Handteekening van Dr. DEAU DE ST. GERVAIS, houdt 1 88 S wordt voor 4 Guldens verkocht in de onder Depôts.

Eene in het Hollandsch gedrukte Brochure, lezer met de eigenschappen van dit Plantenmiddel keurig bekend maakt, wordt alom gratis afgege

Amsterdam, B. Adama, Heerengr. 's Hertogenbosch, J. St
P. J. F. Thijm, Rokin. F. Luycks.
Ruys & Weissenbruch. H. van Baer
Bloemmarkt. L. S. H. v. d.
H. H. Uloth, Zeedijk. Harlingen, P. L. Mirand
v. Hulsteyn, Warmoeestr. Haarlem, K. T. de Breuk
K. van Oist, Leidscheestr. D. Veen en Co
J. Burgers, Kalverstr. Heemstede, Joh. Groos
B. T. de Ruiter. Hoorn, E. Knaven.
J. G. W. Calkoen, hoek Leeuwarden, J. C. H. v. H
Heerengr. en Hartenstr. Leyden, J. F. Terburg
Amersfoort, W. Coolhaas. J. J. Reyst.
Arnhem, F. A. C. Otterbein. J. C. Du Saar
Bergen op Zoom, Verlinden. O. A. van Trich
P. F. Appelboom. Maastricht, P. Lahmes
Breda, A. J. Janssen G. Zn. J. E. Gambon.
Delft, P. J. Paling, W. Jzn. Meppel, K. de Vries.
Deventer, Berghuis en v. d. Moer. Middelburg, W. P. van
Dordrecht, van Gelder en van Nieuwe Diep, J. J. J. J.
Wageningen. Nijkerk, H. H. van Ark
K. W. G. de Bosson. Nijmegen, R. J. Opwyd
Edam C. C. Schreuder. J. J. Snelte
Eindhoven, A. Beguin. J. A. Noor
's Gravenhage, Renesse. Roermond, J. Jansen.
G. J. R. v. d. Gaag, Rotterdam, J. H. van H
Droogist. van Santen
W. C. van Dort. Voorhoeve
De Langen. Roozendaal, X. Kreuger
J. L. T. Snablië. Tiel, W. A. Caron.
C. C. v. Valkenburg. Tilburg, J. A. Martens.
J. A. van Thiel. Utrecht, H. van Dorssen
Goes, Reutbergen. A. van Woerden
Gorinchem, P. J. B. Schultze. L. J. Grootende
Gouda, J. B. Peetersz. W. v. Oostrum
Groningen, G. P. Stutterheim. G. H. N. v. S
H. R. de Zajer. Vliissingen, van Osch.
B. G. Riusma. Zaandam, W. J. Endt en
Zierikzee, J. H. Ochtman

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 26 Augustus 1854.

Nederland. Pct.	Busland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2½ 60½ ½	Hope 1798/1816 5
Dito Certificat. 3 72½	Dito 1828/1829 5
Dito Dito .. 4 90½	Cert. 1831/1838 5
O. I. Leening. 4	Dito Dito 4½
Amort. Syndic. 3½	Dito Hope .. 4
Hand. Maats. 4½	Dito Stieglitz 4
Belgie.	Dito dito 5e Ser. 4
Certificaten. 2½	Inscr. Assig. 6
D° Rothschild. 2½ 48½ 1½	Certific. dito. 6
Frankrijk.	Polen.
Obligatiën. 3	Obligatiën. 4
Spanje.	Oostenrijk.
Nieuwe .. 1 17½ 1½	Metalliek .. 5
Dito Buitenl. 3 87½	Dito bet. Amst. 5
D° Binnenl. 3 31½ 1½	Dito letter B. 5
Bew. Sp. Com. (½)	Dito 1847 .. 2½
Amort. Schuld.	Dito 1851/1852 2½
Portugal.	
Londen nieuwe. 5 37½ ½	
Dito uitgest. 4	

Philad., Bank-act. 3½; Mexic. te Lond. 3
dito Onb. 23½.

Bij flauwe stemming was onze fondsenmarkt heden zeer kalm.

FRANKFORT, Vrijdag 26 Aug. Metal. 5 pct.
binn. 3 pct. 30½; dito 1 pct. 17½.

PARIJS, Vrijdag 25 Augustus. Fr. 4½ pct.
3 pct. 73.35; Sp. binn. 3 pct. 31½; dito 1 pct.
4½ pct. 92; N. Metall. 5 pct. 82.

WEENEN, Vrijdag 25 Augustus. N. Metall.
lett. B. 95; N. Leen. 92½; Bankactien 127½
Wissel Londen 11.24; dito op Parijs 138.
De beurs was zonder bijzondere reden m
gestemd.

MADRID, Dingsdag 22 Augustus. Sp. 3 pct.
N. 1 pct. 18½.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te